

Ken tuntee ehtoon huomisen...

Kouluneuvos Yrjö Länsiluoto kuollut

Kouluhallituksen apulaisosastopäällikkö, kouluneuvos Yrjö Aleksanteri Länsiluoto kuoli hiljattain Helsingissä. Hän oli syntynyt Tampereella v. 1890, tullut ylioppilaaksi v. 1910 ja suorittanut fil.kand.-tutkinnon v. 1920. Hän toimi aluksi sanomalehtialalla Oy Maaseudun Sanomain isännöitsijänä ja lehden päätoimittajana vv. 1922—23. Vuonna 1923 hän tuli Tuusulan kansanopiston johtajaksi, mistä virasta hän v. 1934 siirtyi kouluhallituksen kansanopetusosaston kouluneuvokseksi.

Kouluneuvos Länsiluoto hoiti virkansa ohella useita luottamustehtäviä valtion komiteoissa, järjestöissä ja taloudellisissa yrityksissä. Hän oli mm. kansanopistokomitean ja kansankorkeakoulukomitean puheenjohtajana, Kansanvalistusseuran esimiehenä ja Suomen Kansanopistoyhdistyksen sihteerinä. Lisäksi hän oli mm. Kordelinin säätiön hallituksen, Oy Kotimaan ja Kirjapaja Oy:n johtokunnan jäsen. Kouluneuvos Länsiluoto oli mukana myös kristillisessä työssä kuuluen Helsingin kirkkovaltuustoon ja Kristillisen kulttuurin säätiön hallintoneuvostoon. Kouluneuvos Länsiluodon suurta kansansivistysasiain tuntemusta käytettiin hyväksi useissa yhteyksissä, hän toimi mm. Helsingin kansansivistyslautakunnan puheenjohtajana. Tunnustuksena hänen eri nuorisjärjestöjen hyväksi suorittamastaan työstä hänet valittiin Suomen Nuorison Liiton kunniajäseneksi.

Allekirjoittaneella oli kunnia tutustua kouluneuvos Länsiluotoon jo vuosia sitten, kun hän kerran oli tarkastusmatkalla pohjois-Suomessa. Tämä tuttavuus uudistui pari vuotta sitten, kun tulimme yhdessä Muurlasta, Salon Seudun Evankelisen kansanopiston vihkiäistilaisuudesta. Kouluneuvos Länsiluoto oli lämmin heimoystävä. Tuon automatkan aikana hän kertoili monta tarinaa Liivinmaalle tekemältään matkalta. Karjalan pakolaisnuorisoin koulukysymyksistä oli hän myöskin suuresti kiinnostunut ja aina osoitti myötämielisiä harastusta niihin. Monet kansanopistoissa olleet karjalaisnuoret ovat saaneet suuren suomalaisen ystävänsä niin henkilökohtaista tukea kuin varmaan välillistäkin apua. Seuramme työtä kohtaan kouluneuvos niin ikään oli aina suopea Kouluhallituksessa. Kaipauksen ajatuksin saattelemme kunnan suomalaisen ja heimoystävän Tuonilmasiin.

H. K.

Kiestingin Vuarakylästä kotoisin oleva kauppias J. Timola siirtyi Tuonen maahan hiljattain Karjaalla 75 vuoden ikäisenä. Kauppias Timola oli monien Vianan miesten tapaan mukana Karjalan vapaussodissa mm. Pinkan valtauksessa v. 1918 sekä siinä joukossa, joka v. 1920 joutui peräytymään Kuusamon Koskelle. Kauppias Timola tunnettiin vaatimattomana hiljaisena yrittäjänä, joka ei pitänyt melua itsestään. Vainajan lähimpinä jäivät tänne vaimo, tyttö ja kaksi poikaa. — Sic tibi terra levis...

F. V. Netsiäisen muistolle

Sinäkin Feodor olet poissa. Meidän pienestä Repolan joukostamme yksi ja toinen siirtyy ajan rajan tuolle puolen ja vain muistot jää jälkeemme elämään. Ja ne työt mitä olemme suorittaneet jäävät muistuttamaan jälkeen jääneitä, kannustavat ehkä jatkamaan kesken jääneitä askareita ja aatteita.

Sinä Feodor kasvoit hyvässä kodissa. Sinulla oli mahdollisuus jo aivan lapsena itse opiskeluun, kun käytettävänäsi oli kaikenlaista kirjallisuutta, tosin venäläistä. Venäläinen metsäherra oli harras kirjallisuuden viljelijä joka asui lapsuuden ajan talossanne ja luullakseni ohjasi Sinutkin tiedon lähteille, koskapa myöhemmin osoittivat tietosi harvinaista asiaintuntemista. joita vain harvoille karjalaisille koulua käymättömille oli sallittu omata. Opiskelusi, kun se tapahtui venäjän kielellä ja kirjallisuuden avulla vaikutti että, omaksuit venäläisiä katsomuksia ja ideoita, emme ihmettele, sillä Sinä kasvoit venäläisessä vaikutuspiirissä.

Kun karjalaisten kansallinen herääminen tapahtui tarvittiin kaikki, Sinutkin mukaan työhön Karjalan hyväksi. Aluksi Sinä suuresti epäröit ja toit venäläisiä ideoita esiin, mutta jouduttuasi syvemmin kansallisen vaikutuksen piiriin hävisi Sinusta kaikki vieras ja olit valmis käyttämään tietojasi heimosi hyväksi. Sinusta tuli innokas ja kykenevä työntekijä heimosi hyväksi.

Repolassa Sinä jouduit moniin tehtäviin mm. kunnallislautakunnan puheenjohtajaksi, missä tehtävässä tarvittiin miestä kun, kaikki oli alusta alkaen suunniteltava ja rakennettava. Työskennellessämme yhdessä Sinä olit avomielinen, asiallinen ja sopuisa, joten on mieluista muistella niitä hetkiä, jotka yhdessä työskentelimme Repolassa.

Sinäkin tulit tänne Suomiäidin turviin ja sait työskennellä heimosi hyväksi kirjoittelemalla historiallisia asioita, mitkä ovat tuleville tutkijoille kallisarvoisia.

Sinä veli Feodor olet tehnyt tehtäväsi kuten Karjalan miehelle kuuluu.

Nukkuos rauhassa Jumalan siunaamana ja toivosi että tavataan tuolla puolen Jordanvirran. Veli Pekka.

Johtokunnan

kokouksessa syyskuun 7 päivänä käsiteltiin aluksi joukko ilmoitusasioita. Päätettiin julistaa haettavaksi tämän vuoden apurahat, yhteensä 90.000 markkaa. (Toisaalla lehdessä.) Päätettiin suorittaa muutamia korjaustöitä toimistossa, niin ikään päätettiin sidottaa pöytäkirjat nahkaselkänidoksiksi. Suunniteltiin joulunumeroa sekä keskusteltiin seuran 50-vuotisjuhlasta. Mieluisana uutisena todettiin, että Hyvinkään karjalaiset ovat perustaneet sinne kyykkäkerhon. Päätettiin lahjoittaa Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunnan kirjastoon puuttuvat seuramme äänenkannattajan vuosikerrat. Päätettiin hyvän, vanhan tavan mukaan lähettää varattomille karjalaisille Karjalan Heimon joulunumero. Sihteerin tehtäväksi jätettiin kirjaston täydentäminen ja mm. päätettiin pyytää Kalevala Seuralta sen vuosikirjat. Seuramme kunniapuheenjohtaja, kauppaneuvos Ville Mattinen ja toimitusjohtaja Pekka Mattinen esittivät Seuralle henkilökohtaiset kiitoksensa lahjasta, jolla heitä oli muistettu merkkipäivänä, myös teollisuusneuvos Juho Mattinen oli lähettänyt kiitoskortin. Seuramme onnitteli näitä, arvon ja kunnan karjalaisia antamalla heille kullekin Karjala-aiheisen valokuvakokoelman.